REZOLUCJA

RADY MIASTA SOPOTU

z dnia 4 listopada 2021 r.

apelujemy do Prezesa Rady Ministrów w sprawie kryzysu uchodźczego na granicy polsko-białoruskiej

Kierując się postanowieniami Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, która w preambule stanowi , że „…*świadomi potrzeby współpracy ze wszystkimi krajami dla dobra Rodziny Ludzkiej, pomni gorzkich doświadczeń z czasów, gdy podstawowe wolności i prawa człowieka były w naszej Ojczyźnie łamane,…Wszystkich, którzy dla dobra Trzeciej Rzeczypospolitej tę Konstytucję będą stosowali, wzywamy, aby czynili to, dbając o zachowanie przyrodzonej godności człowieka, jego prawa do wolności i obowiązku solidarności z innymi, a poszanowanie tych zasad mieli za niewzruszoną podstawę Rzeczypospolitej Polskiej*."

oraz opierając się na postanowieniach Konwencji Genewskiej, której Polska jest sygnatariuszem oraz prawach Unii Europejskiej i traktatach międzynarodowych, Rada Miasta Sopotu zwraca się z apelem:

„Chodzi o to, że musi coś przecież istnieć. Jakaś granica, za którą nie wolno przejść, za którą przestaje się być sobą." – Zofia Nałkowska „Granica"

Rada Miasta Sopotu zwraca się z apelem do Prezesa Rady Ministrów o podjęcie jak najszybszych, szeroko zakrojonych działań, we współpracy z samorządami i organizacjami pozarządowymi, służących zażegnaniu kryzysu humanitarnego na granicy polsko-białoruskiej. Apelujemy o zaprzestanie „push backów" i humanitarne traktowanie obywateli i obywatelek innych państw uwięzionych na pograniczu polsko-białoruskim, pozwolenie na dotarcie do nich organizacjom pozarządowym niosącym pomoc, lekarzom, prawnikom, tłumaczom i dziennikarzom oraz o utworzenie korytarzy humanitarnych i współpracę z Europejską Agencją Straży Granicznej i Przybrzeżnej FRONTEX. Apelujemy także o pilne podjęcie dialogu dotyczącego wspólnego wypracowania systemowych rozwiązań mogących sprostać wyzwaniom związanym z kryzysem migracyjnym.

W związku z trwającym kryzysem uchodźczym na granicy polsko-białoruskiej, zwracamy się z apelem do strony rządowej o jak najszybsze wypracowanie wspólnych rozwiązań rządu i samorządu dla osób, które zmuszone są do opuszczenia swoich ojczyzn.

Tak jak dotychczas, jako przedstawiciele samorządów, deklarujemy gotowość współpracy w tej trudnej problematyce. Dostrzegamy pilną potrzebę zdecydowanych działań, kompleksowych i długofalowych, ponad doraźnymi podziałami politycznymi i w duchu porozumienia. W obliczu sytuacji kryzysowych samorządy zawsze były solidarne w niesieniu pomocy. Również i teraz nie możemy pozostać obojętni wobec tragedii ludzi, których zdrowie i życie jest zagrożone, którzy są zmuszeni do przebywania w skrajnie trudnych warunkach na polskiej granicy.

Od kilku miesięcy ludzie, którzy znaleźli się w potrzasku na granicy dwóch państw bez możliwości powrotu do swoich ojczyzn, są traktowani w sposób niehumanitarny, nieludzki, urągający ludzkiej godności. Pozostawieni bez pomocy, leków, chorzy, odwodnieni, przemoczeni, w stanie hipotermii, bez jedzenia, w stanie skrajnego wycieńczenia organizmu, często na granicy życia i śmierci, całymi rodzinami z małymi dziećmi, kobietami w ciąży, osobami starszymi i schorowanymi, są wypychani do lasu, brutalnie traktowani, skazywani przez te działania na śmierć. Rada Miasta Sopotu wyraża swój zdecydowany sprzeciw wobec takich działań. Strona polska zdaje sobie sprawę z trudnej sytuacji uchodźców, którzy po stronie białoruskiej są bici, niedopuszczani do pozostania na jej terytorium. Europejski Trybunał praw Człowieka wskazał, że Białoruś nie jest krajem, w którym można bezpiecznie poprosić o azyl. W takiej sytuacji obowiązują nasz kraj postanowienia traktatów międzynarodowych jak również Konwencji Genewskiej o uchodźcach, który Polska podpisała wraz z rozszerzającym go Protokołem Nowojorskim w 1991 r., który w szczególności zabrania wydalania i zawracania uchodźców.

Apelujemy o dialog w sprawie rozwiązań pozwalających na przyjmowanie uchodźców, którzy poproszą o azyl na terenie naszego kraju i wypracowanie wspólnie z samorządami rozwiązań prawnych umożliwiających imigrantom podjęcie pracy, nostryfikację ich dyplomów, pomoc w zapewnieniu warunków bytowych czy nauce języka.

Specjaliści z Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka (HFPC) informują, że obowiązek umożliwienia migrantom złożenia wniosków o udzielenie azylu wynika z jednej strony z Konwencji Genewskiej a z drugiej – z prawa Unii Europejskiej. Zgodnie z przepisami unijnymi, jeśli cudzoziemiec stanie na granicy i w jakikolwiek sposób wyrazi chęć ubiegania się o azyl, to wniosek musi zostać przyjęty, a on sam ma prawo pozostawać na terenie kraju aż do jego rozpatrzenia.

Szeroka perspektywa i polityka w zakresie przyjmowania azylantów powinna uwzględniać m.in. ustalenie modelu dofinansowania dla samorządów na przygotowanie miejsc do zamieszkania dla uchodźców, pomoc socjalną, tłumaczenia, wsparcie kompetencyjne dla pracowników samorządów oraz partnerów społecznych, środki na naukę języka polskiego dla osób dorosłych oraz na edukację szkolną (klasy przygotowawcze, dodatkowe godziny w szkołach). Ważne będą również rozwiązania prawne: usprawnienie procedur legalizacji pobytu cudzoziemców oraz większa dostępność do rynku pracy, uelastycznienie w kwestii wymaganych dokumentów potwierdzających wykształcenie czy kwalifikacje zawodowe.

Z całą mocą chcemy podkreślić, że wypracowanie form pomocy cudzoziemcom leży w kompetencjach rządu polskiego - czekamy więc na taką inicjatywę, która umożliwi udział samorządu w proponowanych działaniach. Jesteśmy otwarci na współpracę i uzgodnienia w zakresie podziału kompetencji w systemowych rozwiązaniach pomiędzy administracją rządową i samorządową.

Miarą naszego człowieczeństwa i międzyludzkiej solidarności w najbardziej elementarnym wymiarze będzie jak najszybsze podjęcie wspólnego działania!